

Regel har Retspraksis (jfr. U. f. R. 1930, Side 162) behandlet Efterladenskaberne efter de Personer, der forsvandt med Skoleskibet „København“.

Justitsministeriet maa imidlertid formene, at disse Regler ikke fuldt ud egner sig til Anvendelse under de ved den nuværende europæiske Krig skabte særlige Forhold, hvor paa den ene Side det konkrete Bevis for Død i en Række Tilfælde vanskeligt lader sig føre, medens paa den anden Side den praktiske Sandsynlighed for, at Døden dog er indtraadt, ligger betydeligt over, hvad man ellers tør regne med; med Støtte i det i dansk Retspleje herskende Princip om Bevisbedømmelsens Frihed har danske Skifteretter i de forløbne Maaneder utvivlsomt strakt sig meget vidt i Retning af at anse det for godtgjort, at Personer om Bord i krigsforliste Skibe er døde, men der foreligger dog Eksempler paa, at man, bundet af Lovgivningens ovenfor beskrevne Tilstand, er vejet tilbage herfor til Skade for berettigede Interesser hos Ægtefælle, Arvinger m. fl., Interesser, der ogsaa vil have Hensyn til Erhvervelse af Forsikringssummer, Krav paa Hædersgave o. lign.

Det er dette Forhold, der søges raadet Bod paa gennem det foreliggende Forslag.

Til § 1.

For saadanne bortbelevne Personer, om hvilke det vides — eventuelt efter forudgaaende Bevisførelse —, at de var om Bord i krigsforliste Skibe, indføres her den nye Bevisregel, at de uden yderligere Dokumentation skal anses som døde, saafremt der ikke er positive Holdepunkter for den modsatte Antagelse. Medens Forordningen af 1839 kun giver Hjemmel til under visse Betingelser at behandle en forsvunden Persons *Formue*, som om hans Død var bevist, er det Meningen med den her foreslaaede Regel at opstille en alment virkende Dødsformodning, hvoraf Følgen bl. a. ogsaa vil være, at den paagældendes Ægtefælle anses som Enke eller Enkemand og derfor har Ret til at indgaa nyt Ægteskab, jfr. dog Forslagets § 5 og Bemærkningerne hertil.

Til § 2.

Det bestemmes her for det første, at et Skib anses for „krigsforlist“, saafremt det godtgøres at være forlist som Følge af krigsmæssige Foranstaltninger, saasom ved Minesprængning, Torpedering, Luftbombardement o. lign. Naar Forslagets Tekst udtrykkeligt taler om „krigs- eller forsvarsmæssige Foranstaltninger“, har dette

Hensyn til, at det maa være uden Betydning, om f. Eks. den Mine, der foranledigede Skibets Undergang, er udlagt af en krigsførende Magt eller fra neutral Side. Medens der imidlertid i de nævnte Tilfælde foreligger Oplysninger om en *konkret* ulykkelig Begivenhed, hvor der, som ovenfor anført, allerede nu er en Mulighed for at anse de ombordværende bortbelevnes Død for bevist, tager Paragraffens andet Led særligt Sigte paa de Tilfælde, hvor dette efter gældende Ret vanskeligt lader sig gøre, idet nærmere Oplysninger om Skibets Skæbne ganske mangler; her skal Forslagets Dødsformodningsregel gælde, hvis der er overvejende Grund til at antage, at Skibet er forsvundet under Rejse inden for Omraader, hvor krigsmæssige Foranstaltninger maa paaregnes at have fundet Sted, og forlist som Følge af disse. Der bliver herved at tage Hensyn til, *dels* hvor det forsvundne Skib har befundet sig, *dels* om der paa vedkommende Sted, da Skibet befandt sig der, kan paaregnes at være truffet krigsmæssige Foranstaltninger, *dels* endelig, om Skibets Forsvinden inden for det paagældende Omraade kan antages at have en anden (naturlig) Aarsag end disse Foranstaltninger, f. Eks. Uvejrs eller undersøiske Skær.

Til § 3.

Ved Afgørelsen af Arveforhold er det i visse Tilfælde nødvendigt at kunne fastslaa det nøjagtige Tidspunkt for Arvefaldet, og Dødsformodningsreglen i Forslagets § 1 suppleres derfor her med en positiv Forskrift om, at de af Forslaget omfattede Personers Død, saafremt der kan oplyses en bestemt ulykkelig Hændelse som Aarsag, skal anses for indtraadt ved Udløbet af det Døgn, hvori denne fandt Sted, og ellers ved Udløbet af det Døgn, i hvilket de almindelige Betingelser for at kræve Forsikringssummen for det forsvundne Skib udbetalt er kommet til Stede.

Til § 4.

Medens Forordningen af 11. September 1839 forudsættede Anlæggelse af en særlig Retssag mod den forsvundne, søger Forslaget for sit Omraade ogsaa rent procesuelt at forenkle Fremgangsmaaden for de interesserede.

Naar Anmeldelse om et Dødsfald fremkommer, paahviler det den Skifteret, i hvis Retskreds den paagældende havde Bopæl, eller den Skifteret, til hvilken Justitsministeriet i Medfør af Skiftelovens § 87 henviser Afgørelsen, at træffe Beslutning om, hvorledes der bliver at forholde,